

З ХЛІБОРОБСЬКОГО РОДУ

Голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Маяк» Панас Семенович Довгаль народився і виріс в хліборобській сім'ї, в селі Боровому. Його батько Семен Тимофійович все своє свідоме життя відпрацював на різних роботах в колективному підприємстві «Іскра». Деякий час трудився фуражиром, доставляв корми худобі на тваринницькі ферми та вагарем. А в останні роки, перед виходом на пенсію, очолював рільничу бригаду цього господарства. Відпрацювала в ланці до виходу на заслужений відпочинок і його мати Уляна Мусіївна.

Навчаючись в школі Панас Семенович допомагав у всьому батькові та матері по домашньому господарству: пас худобу, заготовляв, різав

до мене не звертався. Це говорить про те, що молодий фахівець має хорошу пам'ять, є здібним, талановитим спеціалістом своєї справи. За декілька років праці він був одним із кращих бухгалтерів серед господарств району.

Багато хорошого розповіли про Панаса Семеновича провідні спеціалісти колишнього колгоспу «Більшовик», а нині «Полісся». Він до вирішення будь-якої справи ставився принципово, поділовому, належним чином вів бухгалтерський облік, надавав великої уваги обліковій роботі всіх галузей сільськогосподарського виробництва. Постійно турбувався про своєчасність і високу якість проведення річних інвентаризацій матеріальних цінностей та основних засобів вироб-

подарство надходило все необхідне, щоб плекати дорідні врожаї всіх сільськогосподарських культур, одержувати високі надії молока, вирощувати та реалізовувати худобу високоваговими кондиціями. Для цих цілей централізовано направлялися в господарства по доступних цінах техніка, запасні частини, мінеральні добрива, гербіциди, тощо. Ми тоді бачили перспективу розвитку сільськогосподарського виробництва.

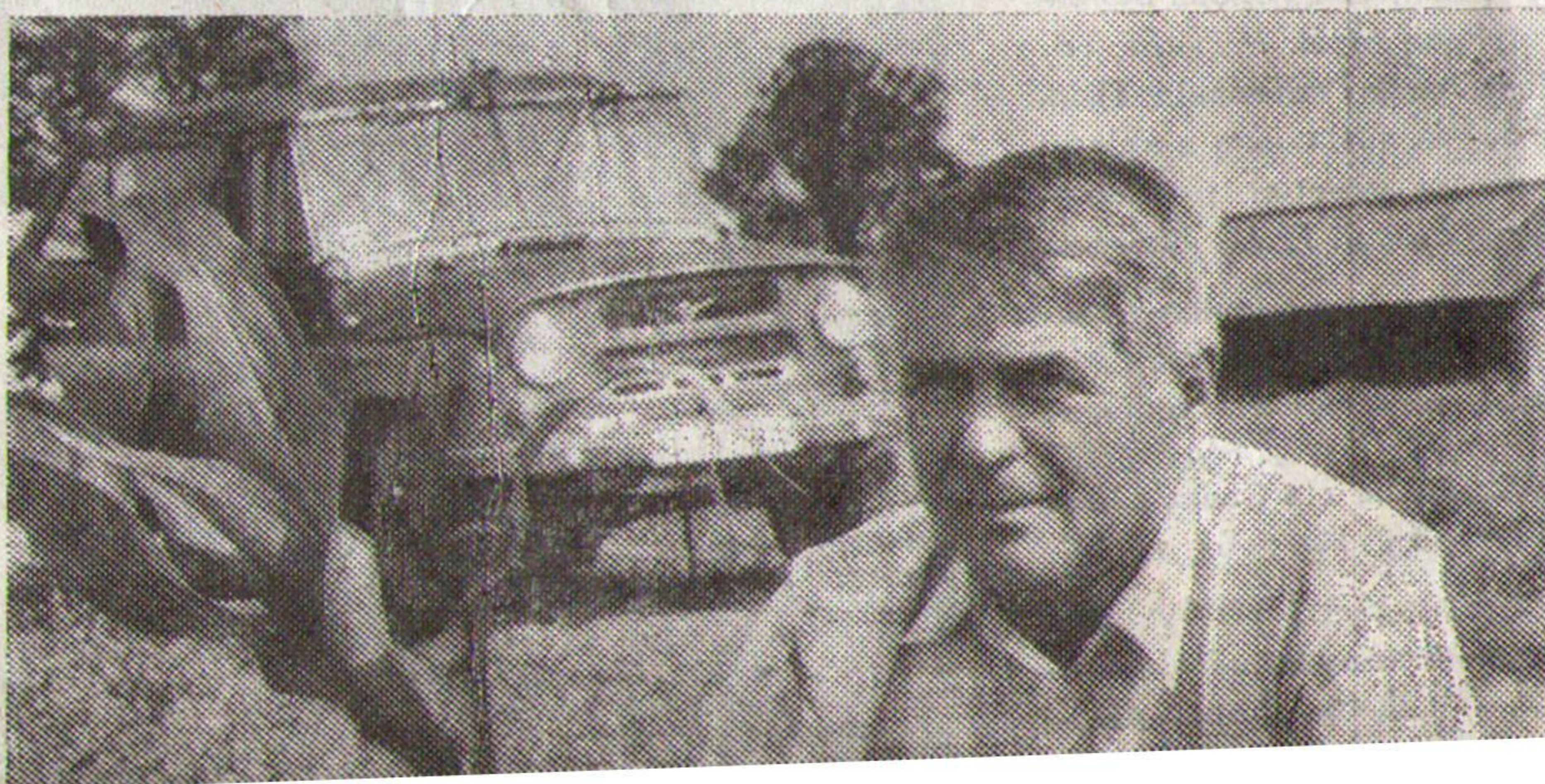
А після проголошення незалежності України, впровадження невиважених реформ, немов би хтось ножом перерізав надходження всього необхідного для нормального ведення сільськогосподарського виробництва. Ми протягом більше п'яти минулих років не маємо можливості

ливо працює в цих складних умовах. Він завжди в пошуку, приводить в дію все, що сприяє одержанню хорошого врожаю, своєчасному проведенню комплексу різних видів сільськогосподарських робіт.

Похвальним є те, що Панас Семенович докладє багато старань, щоб полегшити нинішнє важке життя хліборобів. Якщо в деяких наших господарствах працівникам полів і ферм по два—три роки не виплачують заробітної плати, то трудівники його господарства одержують її своєчасно. Звичайно, місячна заробітна плата хліборобів мізерна — 40—50 гривень. Підвищити розцінки на проведення різних видів робіт правління господарства не може. Дістає по бартеру для хліборобів цукор, олію, борошно, різні крупи та дещо із взуття та одягу. За турботу та чуйність трудівників полів і ферм надзвичайно вдячні Панасу Семеновичу.

Польовими дорогами ми об'їжджаємо хлібні масиви.

— Хочу сказати, — говорить Панас Семенович, — що в цьому році посіви жита на 110-гектарній площі мають хороші види на врожай, а посізи пшениці не дуже радують. І це все тому, що

та колов дрова, обробляв домашню городину, косив трави. Батьки тишилися не лише працьовитістю свого сина, а й тим, що він зразково навчався в школі.

Закінчивши середню школу, Панас Семенович поступає навчатися в Рівненський сільськогосподарський технікум на економічне відділення. Закінчивши цей учбовий заклад, направляється на роботу в Рокитнівський район. Керівництво районного управління сільськогосподарства направило молодого спеціаліста зразу ж на посаду головного бухгалтера колишнього колгоспу «Більшовик». На цій відповідальній ділянці роботи відпрацював він 17 років. Багато хороших слів сказав про Панаса Семеновича колишній головний економіст районного управління сільськогосподарства Максим Максимович Дударик.

— Мені по роботі неодноразово доводилося контролювати ведення бухгалтерської справи молодого фахівця, — розповідає Максим Максимович. — Вражало те, що, незважаючи на свою молодість, Панас Семенович відзначався зібраністю, дисциплінованістю та пунктуальністю в роботі. Коли я йому розповідав, як слід вирішити будь-яке питання по бухгалтерській та економічній роботі, то вдруге він по цих же питаннях ніколи

ництва. Працював над підвищенням свого професійного рівня. Без відриву від виробництва закінчив литомирський сільськогосподарський інститут, економічний факультет.

Лібороби колективного підприємства «Маяк», що у селі Дерть, підмітили організаторські та хліборобські здібності Панаса Семеновича. І в 1984 році обирають його на зборах уповноважених головою правління свого господарства. Через декілька років праці дертівські хлібороби стали одержувати високі врожаї всіх сільськогосподарських культур, надої молока та середньодобові прирости худоби на відгодівлі. Вже в 1987 році трудівники полів цього господарства виробили з кожного гектара по 33 центнери зернових, близько 500 центнерів кормових коренеплодів та 500 центнерів зеленої маси кукурудзи. Було надоєно за рік від корови по 2900 кілограмів молока. По 800—900 грамів щодобових приростів від кожної тварини одержували працівники ферм на відгодівлі великої рогатої худоби. Відвантажувалась відгодована худоба на м'ясокомбінати живою вагою кожної голови 400—450 кілограмів.

— Минулися ті часи, — розповідає з боєм в душі Панас Семенович. — В ті роки в наше гос-

придбати не лише нового трактора, а й мінеральних добрив та гербіцидів. А вже про купівлю нового комбайна нині нам нічого думати і гадати. І це тому, що у державі відсутня виважена політика стосовно цін на промислову та сільськогосподарську продукцію. Хіба ж можливо миритися з тим, коли півлітри газованої води коштує нині 40 копійок, а держава закуповує у нас літр молока лише по 20 копійок. Така ж картина і з реалізацією м'яса, котре продаємо по багато нижчих цінах, ніж становить його собівартість. І причому держава не свчасно розраховується з нами за реалізовану продукцію полів і ферм.

Поряд з цим нас задумують різними податками. Хіба ж можливо, щоб з однієї заробленої хліборобами гривні стягали близько 80 копійок податку? Звичайно, що при таких підходах до хліборобської праці виживати нам приходиться надто важко. І просвітку на краще не видно. Відомо лише одне, що скоро буде проводитися розпаювання земель. Але це, я можу сказати впевнено, до поліпшення життя людей не призведе.

Незважаючи на складне фінансово-економічне становище, створене нашою державою, Панас Семенович вміло, вдум-

ються органічними та мінеральними добривами, не проводимо ніяких заходів по боротьбі з бур'янами.

Побували ми в цей день з Панасом Семеновичем і в колективі ланки, що працює на заготівлі кормів. Полюбувалися старанною працею двох механізаторів, що трудилися на косовиці сіяних трав.

Панас Семенович є турботливим господарем, хорошим сім'янином, дбайливим батьком для своїх трьох дітей.

Із своєю дружиною Мариною Павлівною, що працює в райвідділенні зв'язку, роблять все можливе, щоб їх діти росли здоровими і щасливими. Їх старший син Валерій працює в райвідділі внутрішніх справ, а син Юрій — заступником райвійськкому. Дочка Жанна — вчителька молодших класів Рокитнівської середньої школи № 1.

27 червня Панас Семенович відзначив 50-річний ювілей з дня народження. З нагоди цієї визначної події його привітали хлібороби, керівництво районного управління сільськогосподарства, колеги по роботі, близькі та рідні.

І ми, працівники редакції, бажаємо вам, Панасе Семеновичу, міцного здоров'я, особистого і сімейного щастя, успіхів у всьому.

А. КРИЖОВ.

На фото: голова правління колективного сільськогосподарського підприємства «Маяк» П. С. ДОВГАЛЬ.

Фото Л. Іщука.